

Zpěvník

Na své tváře padáme před Tvou velebností

**516**

X:60 Q:1/4=120 T: M:C L:1/8 K:D A2 A2 d2 A2|F2 G2 A4|A2 B2 A2 (AG)|F4 E4| w:Na své tvá- ře|pa- dá- me|před tvou ve- leb-~|nos- tí,| F2 A2 B2 B2|c2 (BA) ^G4|c2 B2 A2 d2|(c2 B2) A4| w:o- běť, kte- rou chys- tá-~ me,|přij- mi s~las- ka- vos-~ tí,| A2 d2 B2 B2|A2 G2 F4|F2 A2 B2 A2|G4 F4| w:jak ji k~věč- né po- ctě tvé|Je- žíš u- sta- no- vil,| G2 A2 B2 =c2|B2 A2 G4|B2 A2 F2 G2|E4 D4|] w:než za na- še spa- se- ní|na kří- ži krev pro- lil.|

[ZVĚŠIT NOTY](#)



Vstup

1. Na své tváře padáme / před tvou velebností, / oběť, kterou chystáme, / přijmi s laskavostí, / jak ji k věčné poctě tvé / Ježíš ustanovil, / než za naše spasení / na kříži krev prolil.



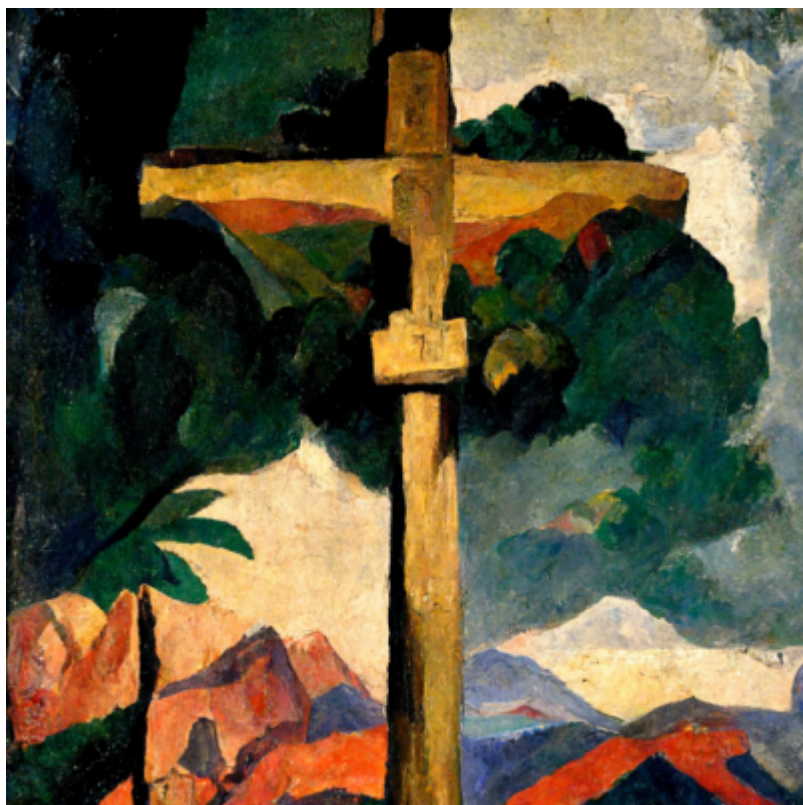
Před evangeliem

2. Kdo je z Boha, pravil Pán, / slovo Boží slyší; / má své nitro dokořán / a hluk světa ztiší. / Tak se ztiším dnes i já / před tebou, můj Pane, / ať v mé mysli pravda tvá / i v den všední plane.

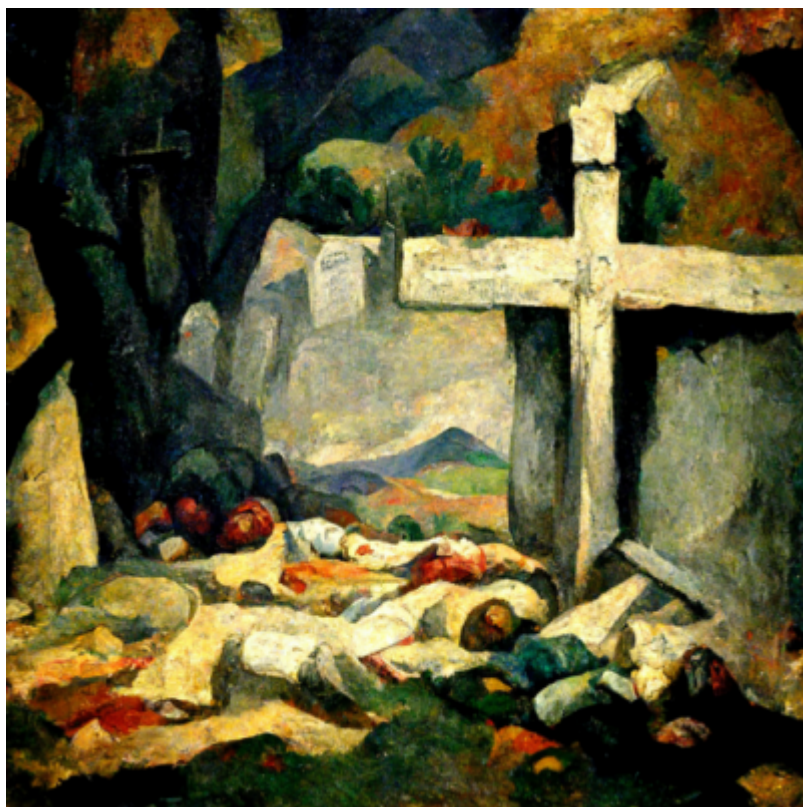


Obětní průvod

3. Chléb a víno, Bože náš, / tobě obětujem; / srdce, které jen ty znáš, / tobě zasvěcujem. / Přijmi je a proměň je / jako ten chléb s vínem, / ať se navždy tajemně / sjednotí s tvým Synem.



4. Duše, teď se rozlétni, / ke svatému kříži, / kde na hoře obětní / Otcův hněv Syn smíří. / Ježíš se přibližuje, / jde vstříc lidu svému, / odpuštění slibuje. / Klanějme se jemu.



Přijímání

5. Kristus na zem sestoupil / a k Otcově chvále / krví svou nás vykoupil; / zemřel, živ je stále. /

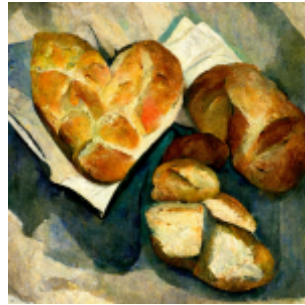
Zvěstovaný Mesiáš / pouta smrti láme. / Tobě, Králi, hosti náš, / duši otvíráme.



6. Pane, já nejsem hoden / tvého navštívení, / mnohým hříchům podroben, / světlo ve mně není. / Ale ty jsi světlo mé, / pokrm duše mojí, / jenž mě v lásce přítomné / s věčnou láskou spojí.



7. Když jsi chodil Judeí, / mnohý toužil, Pane, / dotknout se tě s nadějí, / že se zázrak stane. / Já tě cele v srdci mám / jako chléb svůj denní; / kéž tě s vírou přijímám, / věčné uzdravení.



Závěr

8. Kéž zpěv díků za tvůj dar / v našich
srdcích vládne, / ať v nás živé lásky žár /
přes den nevychladne. / Buď tvá svatá
oběť v nás / neustále živá, / zůstaň s námi
dnes i v čas, / kdy se připozdívá.

Nejstarší dochované znění této písně pochází z Fryčajova kancionálu (1801). P. Tomáš Fryčaj (1759–1839) byl knězem a významným autorem náboženské, etnografické a jazykovědné literatury. Nápěv složil Josef Leopold Zvonař (1824–1865), autor desítek písní (Čechy krásné, Čechy mé), mší, komorních skladeb, sonát a oper.

Obrázky jsou na motivy díla provensálského malíře Paula Cézanna (1839–1906), který v malbě zapojoval impresionistické výrazové formy a zároveň je označován za průkopníka klasické moderny. Mezi kupce jeho obrazů patřili jeho kolegové – například Monet a Renoir. Po Cézannově smrti se inspiroval jeho dílem Pablo Picasso.



Paul Cézanne, Mont Saint Victoire



Vlčí máky v Argenteuil, Claude Monet

From:

<https://cesty.in/> - **Cestovatelské stránky**

Permanent link:

https://cesty.in/na_sve_tvare_padame?rev=1717192312

Last update: **2024/05/31 23:51**

